

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og formål

Lovforslag udmønter et forslag fra kvalitetsreformen om en fast kontaktperson for modtagere af personlig og praktisk hjælp.

Formålet med lovforslaget er at forbedre vilkårene for modtagere af personlig og praktisk hjælp.

Med forslaget om en fast kontaktperson for modtagere af personlig og praktisk hjælp sikres, at modtagere af personlig og praktisk hjælp ved, hvem de kan kontakte, når der opstår spørgsmål om den personlige og praktiske hjælp. Dermed sikres, at hjemmehjælpsmodtagere får en nemmere adgang til en person i hjemmeplejen, der har kendskab til den enkeltes forhold.

2. Lovforslagets indhold

Lovforslaget fremsættes med henblik på at sikre, at alle borgere, der modtager personlig og praktisk hjælp efter § 83, får en fast kontaktperson på myndighedsniveau.

Efter den nugældende § 90, stk. 2, i serviceloven skal hjemmehjælpsmodtageren oplyses om, hvilken person der kan kontaktes på myndighedens vegne, hvis hjælpen ikke leveres i overensstemmelse med afgørelsen, jf. § 88. Denne bestemmelse ophæves med lovforslaget til fordel for en ordning, der giver alle hjemmehjælpsmodtagere en fast kontaktperson på myndighedsniveau, som de kan rette henvendelse til ved alle spørgsmål vedrørende hjemmehjælp.

Den myndighedsperson, der udpeges til kontaktperson, skal organisatorisk i myndigheden være placeret så tæt på borgeren som muligt, så der skabes en tættere kontakt og en nemmere adgang til en person, der har kendskab til den enkeltes forhold. En fast kontaktperson vil gøre det klart for modtageren af hjælpen, hvem der kan rettes henvendelse til og dermed lette adgangen til den kommunale myndighed.

Det er vigtigt, at den enkelte borger og den faste kontaktperson har et vist kendskab til hinanden, og at den faste kontaktperson er bekendt med relevante fak-

ta om borgeren, så modtageren kan få bedre rådgivning og derigennem opnå større tryghed. I praksis kan det f.eks. være visitator i det lokale hjemmeplejestrakt, der udpeges som kontaktperson. Visitator kommer i forvejen i borgerens hjem i forbindelse med visitation og vil have foretaget en konkret vurdering af borgerens behov og ressourcer, ligesom vedkommende igennem visitationsprocessen har opnået et kendskab til borgeren.

Der vil kunne fastsættes en telefontid, hvor modtageren af hjælp kan henvende sig til kontaktpersonen med spørgsmål om den personlige og praktiske hjælp. For så vidt angår henvendelser, der vedrører, at den tildelte ydelse ikke leveres i overensstemmelse med afgørelsen, skal modtageren som hidtil, jf. reglerne om erstatningshjælp, kunne henvende sig til myndigheden, som har ansvar for at sikre, at hjælpen leveres inden for rimelig frist. I denne situation har modtageren af hjælp dog ikke krav på at komme til at tale med den faste kontaktperson, hvis henvendelsen sker uden for kontaktpersonens evt. fastsatte telefontid eller kontaktpersonen af andre grunde ikke er tilgængelig.

Lovforslaget indebærer ikke ændringer i klageadgangen. Den faste kontaktperson skal ikke fungere som et klageorgan. Den faste kontaktperson vil dog skulle rådgive borgeren om dennes rettigheder og klagemuligheder på samme vis, som borgeren i dag modtager vejledning.

Den kommunale myndighed er ikke forpligtet til at stille mere end én fast kontaktperson til rådighed. Der vil således grundet ferie, sygdom eller lignende kunne opstå situationer, hvor hjemmehjælpsmodtageren i en vis periode vil have andre kontaktpersoner i den kommunale myndighed.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget indebærer i gennemsnit 6 timers merarbejde pr. uge i hver kommune. Som følge af, at lovforslaget først træder i kraft 1. januar 2009, vil der ikke være merudgifter hertil i 2008. I de efterfølgende